

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5550

гр. София, 11.07.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69  
състав**, в закрито заседание на 11.07.2022 г. в следния състав:  
**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

като разгледа дело номер **6746** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК.

По делото е постановено решение № 4513 от 07.07.2021 г., с което частично е уважен иска на Д. Д. Д. срещу Българска народна банка за присъждане на обезщетение за имуществени вреди за периода от 25.06.2014 г. до 04.12.2014 г., през който не е имал достъп до средствата си, депозирани в [фирма] (К.), поставена за същия период под специален надзор на БНБ.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от БНБ, по която е образувано адм.д.№ 9343/2021 г. по описа на ВАС, III-то отделение.Постановено е решение № 6687 от 06.07.2022 г., с което решението на АССГ е оставено в сила. Делото е върнато на АССГ за произнасяне по съдържашото се в касационната жалба на БНБ искане за изменение на решението в частта за разноските.

В касационната жалба на ответника БНБ, чрез адв. М. В. от САК, се изразява несъгласие с решението на АССГ в частта на разноските, с което не е уважена претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Претендира се за изменение на решението чрез присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от претенцията.

Съдът намира искането за неоснователно.

Вярно е, че съгласно нормата на чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Тази норма, няма обратно действие и изрично с Преходните и заключителни разпоредби на ЗОДОВ (ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2019 г.) с § 6. (1) е предвидено, че този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този

закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. Производството пред АССГ е образувано на 18.06.2019 г., преди влизане в сила на посоченото изменение на нормата на чл. 10 ЗОДОВ с приемане на нова ал.4 и безспорно не може да намери приложение в случая. Не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските именно поради липса на основание за присъждане на разноски в полза на ответника по иска. На основание § 6 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ на ответника не се дължат разноски, съобразно отхвърлената част от иска.

Вярно е, че в мотивите на Определение № 2 от 20.04.2021 г., постановено от ОССГ от ГК от ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по Тълкувателно дело № 1/19 година, с което се отклони искането за приемане на съвместно тълкувателно постановление, се прие, че предвиденото положение в новата ал. 4 на чл. 10 от ЗОДОВ /ДВ бр. 94 от 2019 г./ следва да е приложимо и за заварените от изменението на закона дела, каквото е и настоящото, но съгласно нормата на чл. 130, ал.2 от ЗСВ само Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Посоченото Определение по Тълкувателното дело не е задължително за съда, за да намери приложение нормата на чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ и в настоящата хипотеза. Такава задължителна сила не е предвидена за мотивите на Определения по Тълкувателни дела.

Производството по делото е по ЗОДОВ. С постановеното решение предявеният срещу БНБ иск е частично уважен. В тази хипотеза чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ предвижда, че ако искът бъде уважен частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска, което е сторено.

От посочената разпоредба следва, че при частично уважаване на иска съразмерно с уважената част от иска на ищеца се присъжда единствено възнаграждение на ищеца за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв. Специалният закон не съдържа разпоредба, според която при частично уважаване на иска, ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част. Сторените от ответника разноски остават за негова сметка. Разпоредбите на ЗОДОВ са специални по отношение на процесуалните закони АПК и ГПК, съдържат специални правила относно разноските, в които няма пропуск или препращане, поради което следва да намерят приложение към случая и не се тълкуват разширително.

С оглед изложеното молбата на БНБ за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна. Така мотивиран, СЪДЪТ

## О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането, обективизирано в касационната жалба на ответника БНБ за изменение на Решение № 4513 от 07.07.2021 г. по адм. дело № 6746/2019 г., в частта за разноските.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: